

A vascsövek zenéje

PRÓZA - LXVIII. évfolyam, 3. szám, 2024. január 19.

Nemrég költöztem új lakásba, egy hatvanas években épült, a maga idejében luxusnak szánt bérházba. Mai szemmel szinte lakhatatlan kis lyukakból áll, tény, hogy mikor új volt, rendőröknek, katonáknak osztották ki ezeket, szolgálati lakásként. A rendőrállam után persze mindig nagy a nosztalgia. A rendőröket mifelénk mindenki szereti, bár szavakban mindenki utálja, a rendőr folyton mentegetőzik, és azt mondja, hogy ő nem olyan, amikor nyilvánvaló, hogy olyan, mert a rendőr pont olyan, mentegetőzik, és azt mondja, hogy nem olyan. Hát én sem olyan vagyok, rendőr se vagyok, sok örömem sincs a világban, sok bánatom sincs a túlvilágban.